

[Alfred Jensen.]

forhøjelse af tjenestemændenes indtægter. Vi mener, at det er urimeligt, at denne bestemmelse indføres i dette lovforslag. Selvom man stemmer vore ændringsforslag til stk. 1 og 2 ned, er vi fortsat af den opfattelse, at stk. 3 i § 2 bør udgå, og vi ønsker altså særskilt afstemning om dette punkt.

Udover disse nævnte ændringsforslag til § 2 stiller vi ændringsforslag om, at der efter paragraffen indføres en ny paragraf. Jeg bebudede allerede ved første behandling af lovforslaget den her foreslåede ændring, idet jeg udtrykte min betænkelighed ved, at der ikke skete nogen regulering af tjenestemændenes lønninger på grund af de prisstigninger, som nedskæringen i de kommende måneder vil medføre. Vi finder det urimeligt, at tjenestemændene først får regulering pr. 1. april i henhold til de prisstigninger, som allerede er indtruffet nu, og som indtræffer i de kommende måneder.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt her at påvise, at der er sket prisstigninger, og at priserne stadigvæk stiger. Alene den meddelelse, der fandtes i visse eftermiddagsblade i går og i morgenbladene i dag om, at England har forhøjet kulpriserne med 15 pct., viser jo, at prisudviklingen, prisbølgen, stadig er i gang. Vi mener derfor, det er rimeligt, at tjenestemændene får mulighed for en regulering af deres lønninger allerede i de kommende vintermåneder. Derfor foreslår vi en ny paragraf, som kort og godt siger, at de pågældende personer, som omfattes af denne lov, skal have deres indtægter, pensioner eller ventepenge reguleret den 1. i hver måned i henhold til den prisstigning, som har fundet sted, og efter de regler, som findes i tjenestemandslovens § 92. Vel findes der ikke noget detailpristal, udregnet måned for måned, men når man ved — og det gør jo den ganske offentlighed —, at pristallet udregnes på grundlag af en prisundersøgelse i den første uge af kvartalsmåneden, og ved, at i løbet af 4—5 uger foreligger der et detailpristal fra statistisk departement, må man gøre sig klart, at så vil det være muligt at udarbejde et månedligt pristal — og det er det, der står i andet afsnit af vor nye paragraf: at finansministeriet skal lade udarbejde et særligt detailpristal måned for måned i den periode, som denne paragraf skal gælde for, nemlig indtil 31. marts 1950.

Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at min tillid til såvel det gamle som det nye pristal ikke er særlig stor, men jeg vil dog tro, at selvom jeg har begrundet mis-

tillid til dette pristal, vil prisstigningerne være af en sådan karakter, at de vil komme til udtryk i et på denne måde beregnet pristal, måned for måned, og komme til udtryk på en sådan måde, at det kan medføre regulering af tjenestemændenes lønninger.

Jeg skal kort anbefale disse vore ændringsforslag og så iøvrigt sige, at vi naturligvis ved lovforslagets tredje behandling — hvilket udseende det end vil få i henhold til de ændringsforslag, der foreligger her — vil give det vor stemme.

Evald Christensen: I anledning af, hvad det ærede medlem hr. Karl Olsen udtalte om det stillede ændringsforslag til forslag til lov om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl., vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger.

Når vi i retsforbundet går med til at foreslå en ændring om at gå fra portionsformen over til en procentsats, kommer det af, at vi synes, det er den reelleste form for alle parter.

Det kunne aldrig falde os ind at mene, at de ufaglærte og de faglærte arbejdere og de lavest lønnede tjenestemænd ikke skulle have, hvad der kan tilkomme dem efter gældende lønningsregler. Men de har da også gennem en lang årrække i forhold til de højere og højst lønnede tjenestemænd fået først og procentvis mest. Det er denne nivellerings vi mener det vil være rigtigt at komme bort fra.

Vi finder — for at tage et par eksempler — i og for sig ikke, det er urimeligt, at smedene i tiåret 1939—49 har fået et løntillæg på 103 pct., men vi finder det urimeligt, at en sekretær i samme tidsrum kun har fået 72 pct., en fuldmægtig 59 pct. og en departementschef 40 pct. Vi finder ikke, at denne form for løntillæg hviler på et retfærdighedsgrundlag.

At beløbet til løntillæg vil stige efter forslaget om at gå over til en procentsats som den i ændringsforslaget nævnte, ved vi, men vi ved også andre steder, hvor der kunne spares, og da jeg finder det i sin orden, at den højtærede finansminister spørger, hvor pengene til forøgelsen af tillægget til statens tjenestemænd m. fl. skal komme fra, skal jeg tillade mig at nævne et par steder, hvorfra jeg mener der kunne skaffes penge til dette øgede løntillæg.

Når jeg i lønningsudvalget angående forslag til lov om tillæg til normeringslov for finansåret 1949—50 har været med til afgivelse af en særbetænkning — som det er blevet nævnt her fra talerstolen i dag — sammen med det radikale venstres repræ-